אמר רבי יוסי בר' חנינא ומודה רבי אליעזר. תנ"ל דנבי מפריש נקבה לעולה אמר דהולך עלמו יקרב עולה מפריש נקבה לאשם עולה הוא דאין בנה קרב אשם אף קודם כפרה: **פשיטא** עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם אלא נקבה לעולה דאיכא אם עולה על אמו ט'. הכא לא מליא לפרושי כלשון שני דרש"י דלעיל ולומר דתחילה הקדם האם לאם עולה הופרש שהרי מפריש נקבה לאשם נמי תחילה הקדם האם לאם עולה הופרש ולפי זה היה לו לומר דבנה קרב באשם אלא דע"כ שאנו צריכין לפרש לשון ראשון של רש"י ולומר דאיכא אם עולה על אמו בשעת הטוף ותימה דהיכי עביד פקיעת מיניה כג) ועוד דלעיל פירשתי דטעות הטוף על אמו לא מהני להכשיר הולד ונראה למורי לפרש דאיכא אם עולה על אמו בשעת הטוף ותימה דהיכי עביד פקיעת מיניה כג) ועוד דלעיל פירשתי דטעות הטוף על אמו לא מהני להכשיר הולד ונראה למורי לפרש דאיכא אם עולה על אמו בשעת הטוף ותימה דמיה לעולה לפיכך דין הולד ליקרב עולה כאמו אבל נבי נקבה לאשם אם יקרב הולד אם לא יהיה כאמו אם הרי יהיה האם מאשם והא' דמי עולה ואין [ג] זה דין לאלק כה) מיהוק הולד מדין אמו ואמ"נ דלעיל אסיק רבא נבי מפריש נקבה לעולה ולדה דאיכ' אם עולה על אמו אינ' משום דלעולם מיהא הוא אינא דאמרי לה כהדין לשנא אמר רב יהודה אמר רב בנן שהקדיש ומינו קדושים דמים דנתחא לה קדושת דמים קדשה נמי קדושת [הגוף] אמר רבא כו': ז) הוא שמליתה הוינו מעמא כו' דאמרינ': ח) נתחא לה נמי: ט) ואא אמרת כו' הוא עצמו יקרב עולה ואמרינן יסבר לצרכי עולה ולא ירשה כמו הספרים נקבה לעולה דצריכה לרעיה ולא הוא עצמו: י) דמט: יא) זכר לדמיו. עתו' ערכין (דף כ' ע"ב) ד"ה אמר: יב) רבא לבני דרב כהנא: יג) יוחנן לר"ש מינו דנתחא לה קדושת דמים תיהות לה נמי: יג) א"ל ס"א ס"ם דר"ש דקסבר כל מדיי דלא חזי לקרבה

יח ב מיי' פט"ו מ"ל מעה"ק כל' ה ופ"ט מהל' ערכין הלכה יד:

יט ג מיי' פ"ד מהלכות פסה"מ הלכה כו:

כ ד מיי' פ"ו מהלכות נזירות הלכה יד וכמ"ש:

נוסח/מבנה

△ (מיקבה) קדושת- מה מחדש לנו לא מאמרי דאמרי ר"יוסי בשאמרי נקבה לאשם דאין בנה קרב אשם

▽ תוספות

נוסח

• דאיקבי נקבה לאשם • דאיקבי נכר לדמיו אין דנתחא לה קדושת דמים אם נתחא לה נמי קדושת הגוף

נוסח

הסבר לדעת רבי אמתי: "כל מ"ד לא חזי ליה לקרבה (חוץ מאחוזר) אמן לא נתחא ליה קדושת הגוף

נוסח

הבנות נקבה לקרבנות הבאים רק אין הבכרים (אולה אשם ובשם) הבא אחרי נקבה עזרה תמורה

*אמר ר' יוסי בר' חנינא ומודה רבי אליעזר במפריש נקבה לאשם דאין בנה קרב אשם. פשיטא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר אלא במפריש נקבה לעולה דאיכא שם עולה על אמו אבל גבי מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו אפילו רבי אליעזר מודה דלא קרב אשם? אי לאו דאשמעינן הוה אמינא טעמא דרבי אליעזר לאו משום [ג] דאשם עולה על אמו אלא משום דחזי ולד להקרבה והאי נמי הא חזי להקרבה, קמ"ל [ד] אדמשמע לן דאין בנה קרב אשם נישמעינן דאין בנה קרב עולה והוא הדין לאשם אי אשמעינן עולה הוה אמינא עולה הוא דלא קרבה דלא אקרבה לאמה קדושה [ג] (עוברה) אבל אשם אימא [ג] ולד קרב (אשם) קמ"ל [ז]: **מתני'** המפריש נקבה לאשם [ה] תרעה עד שתסתאב ותימכר ויביא בדמיה אשם ואם קרב אשמו יפלו דמיו לנדבה. ר' שמעון אומר תימכר שלא במום: **גמ'** [ו] ולמה לי תסתאב, תימכר, ביון דלא חזיא למילתא היינו מומא? אמר רב יהודה אמר רב היינו טעם דאמרינן מינו דנתחא לה קדושת דמים נתחא [ח] נמי קדושת הגוף, אמר [ט] רבא [ט] זאת אומרת הקדיש זכר לדמיו [י] קדוש קדושת הגוף, איתמר הקדיש זכר לדמיו רב בהנא אמר קדוש קדושת הגוף רבא אמר אינו קדוש קדושת הגוף והדר ביה רבא [יא] לדרב כהנא מדרב יהודה אמר רב: ר"ש אומר תימכר שלא במום: א"ל רב חייא בר אבין לר' יוחנן [יב] מינו דנתחא לה קדושת דמים תיהות לה נמי קדושת הגוף? א"ל: [יג] ר' שמעון לטעמיה דאמר "כל מידי דלא חזי ליה לגופיה לא נתחא ליה קדושת הגוף" דתניא אשם בן שנה והביאו בן שתים, בן שתים והביאו בן שנה, כשירה ולא עלו לבעלים לשם חובה, ר' שמעון אומר "כל עצמן אינן קדושין" והרי מחוסר זמן דלא חזי וא"ר שמעון [יד] דקדוש? שאני מחוסר זמן דחזי למרבר, אי הכי אשם בן שתים והביאו בן שנה הא חזי לשנה? אלא היינו טעמא דר"ש במחוסר זמן דיליף [יז] ליה מבכור [יז] כדתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון "מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר והרי הוא כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב [יח] לאחר זמנו אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו" **והמקדיש נקבה לעולה**

ליכא שם אשם על אמו. דלא מליו אשם נקבה הילכך לא חל עליה שם אשם: **והשני נמי מוי לאקרבה.** וליקרב אשם: **קמ"ל.** דטעמיה דרבי אי מ"ז) מליעזר משום דחיכה שם עולה על אמו והא ליכא שם אשם על אמו: **אי מבי.** דטעמיה משום שם אמו הוא ליישמעינן רבי יוסי בר"ח דאין בנה קרב עולה דליכא שם עולה על אמו דאשם דקרייה והוא הדין דידענא דלאשם לא קרב דהשתא ומה לעולה דלמיה לדמי עולה אזלא אמרי' דלא קרב לעולה, לאשם, דלמיה דלא היא ולא דמיה אזלי באשם כ"ש דלא קרב: **מתני' המפריש נקבה לאשם.** דאמרינ' ר' יוחנן המפריש ולדה נתעברה נקבה ואח"כ נתעברה הבעיא ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ודמרה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה ודוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו: ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקרשה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקרשה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו [ו] [ומ"ש תוס' מכורות כמ: ד"ה לף וכו'] : [ומ"ש תוס' ערכין כ: ד"ה אמר] ג) בן שנה דהוי כמחוסר זמן שלא נשמו ל"ק ד) [ומ"ש תוספת מגמות מת: ד"ה לתיקיה] שמון

מנו ר"ש בספרים נקבה לעולה דבנה קרב עולה דהא איכא שם עולה על אמו אי אמר אי משום דלמקום כ'. אלא מדמליג בספרים נקבה לעולה ולא מליג בספרים נקבה לאשם ש"מ דמודי דאין בנה קרב אשם: כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליה באימיה. כלומר דלא אסרינן סה אמו אינה מקדשת אלא לדמים אף בנה נמי: ל"א והא מוחר פסח כו': אמר רבינא הבא במאי עסקינן. אמאי קאמר ר' אליעזר הבא הוא עצמו יקרב פסח כגון דאמרינ' נקבה משעברה לפסחו דאקדיש נמי עובר: ור' אליעזר סבר לה כר' יוחנן. דאמר אם שיירו משעייר [ושובר לא ירך אמו הוא] כדאמר ר' יוחנן המפריש חטאת משעברה וילדה רצה מתכפר בה רצה מתכפר בה בלדה ושובר לא ירך אמו אלא דמי בסמוך דאקדישה לעובר לחדרית הילכך אע"ג דהוא לא קדש קדושת הגוף אלא לדמים ס"ם הולד קדוש ויקרב פסח. אבל הפרישו נקבה ואח"כ נתעברה הבעיא ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ומודה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה דוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו. ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקדישה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקדישה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו [ו] [ומ"ש תוס' מכורות כמ: ד"ה לף וכו'] : [ומ"ש תוס' ערכין כ: ד"ה אמר] ג) בן שנה דהוי כמחוסר זמן שלא נשמו ל"ק ד) [ומ"ש תוספת מגמות מת: ד"ה לתיקיה] שמון

אלא מדמליג בספרים נקבה לעולה ולא מליג בספרים נקבה לאשם ש"מ דמודי דאין בנה קרב אשם: כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליה באימיה. כלומר דלא אסרינן סה אמו אינה מקדשת אלא לדמים אף בנה נמי: ל"א והא מוחר פסח כו': אמר רבינא הבא במאי עסקינן. אמאי קאמר ר' אליעזר הבא הוא עצמו יקרב פסח כגון דאמרינ' נקבה משעברה לפסחו דאקדיש נמי עובר: ור' אליעזר סבר לה כר' יוחנן. דאמר אם שיירו משעייר [ושובר לא ירך אמו הוא] כדאמר ר' יוחנן המפריש חטאת משעברה וילדה רצה מתכפר בה רצה מתכפר בה בלדה ושובר לא ירך אמו אלא דמי בסמוך דאקדישה לעובר לחדרית הילכך אע"ג דהוא לא קדש קדושת הגוף אלא לדמים ס"ם הולד קדוש ויקרב פסח. אבל הפרישו נקבה ואח"כ נתעברה הבעיא ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ומודה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה דוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו. ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקדישה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקדישה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליכא שם אשם על אמו. דלא מליו אשם נקבה הילכך לא חל עליה שם אשם: **והשני נמי מוי לאקרבה.** וליקרב אשם: **קמ"ל.** דטעמיה דרבי מ"ז) מליעזר משום דחיכה שם עולה על אמו והא ליכא שם אשם על אמו: **אי מבי.** דטעמיה משום שם אמו הוא ליישמעינן רבי יוסי בר"ח דאין בנה קרב עולה דליכא שם עולה על אמו דאשם דקרייה והוא הדין דידענא דלאשם לא קרב דהשתא ומה לעולה דלמיה לדמי עולה אזלא אמרי' דלא קרב לעולה, לאשם, דלמיה דלא היא ולא דמיה אזלי באשם כ"ש דלא קרב: **מתני' המפריש נקבה לאשם.** דאמרינ' ר' יוחנן המפריש ולדה נתעברה נקבה ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ומודה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה דוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו. ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקדישה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקדישה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליה באימיה. כלומר דלא אסרינן סה אמו אינה מקדשת אלא לדמים אף בנה נמי: ל"א והא מוחר פסח כו': אמר רבינא הבא במאי עסקינן. אמאי קאמר ר' אליעזר הבא הוא עצמו יקרב פסח כגון דאמרינ' נקבה משעברה לפסחו דאקדיש נמי עובר: ור' אליעזר סבר לה כר' יוחנן. דאמר אם שיירו משעייר [ושובר לא ירך אמו הוא] כדאמר ר' יוחנן המפריש חטאת משעברה וילדה רצה מתכפר בה רצה מתכפר בה בלדה ושובר לא ירך אמו אלא דמי בסמוך דאקדישה לעובר לחדרית הילכך אע"ג דהוא לא קדש קדושת הגוף אלא לדמים ס"ם הולד קדוש ויקרב פסח. אבל הפרישו נקבה ואח"כ נתעברה הבעיא ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ומודה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה דוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו. ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקדישה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקדישה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליה באימיה. כלומר דלא אסרינן סה אמו אינה מקדשת אלא לדמים אף בנה נמי: ל"א והא מוחר פסח כו': אמר רבינא הבא במאי עסקינן. אמאי קאמר ר' אליעזר הבא הוא עצמו יקרב פסח כגון דאמרינ' נקבה משעברה לפסחו דאקדיש נמי עובר: ור' אליעזר סבר לה כר' יוחנן. דאמר אם שיירו משעייר [ושובר לא ירך אמו הוא] כדאמר ר' יוחנן המפריש חטאת משעברה וילדה רצה מתכפר בה רצה מתכפר בה בלדה ושובר לא ירך אמו אלא דמי בסמוך דאקדישה לעובר לחדרית הילכך אע"ג דהוא לא קדש קדושת הגוף אלא לדמים ס"ם הולד קדוש ויקרב פסח. אבל הפרישו נקבה ואח"כ נתעברה הבעיא ירך אמו הוא ולא קרב פסח: דליכא שם אשם על אמו דלא אשכחן אשם נקבה: [אלא משום] דחזי ולד להקרבה. דזכר הוא והאי נמי ולד אשם דזכר הוא וחזי להקרבה ואימא ליקרב אשם להבי איסתרין לדמי ומודה ר' אליעזר: אי הכי. דמשום הכי קאמר ומדרה אמאי אשמעינן [דאין בנה דאשם קרב אשם: נשמעינן דאין בנה קרב עולה. א"נ דאיכא שם עולה על אמו נקבה דוא הדין כ"ש דאין בנה קרב אשם דליכא שם אשם על אמו. ואכתי אמאי אמר אין בנה קרב אשם] איסתרין דאי אשמעינן (אין עולה) [דאין בנה] קרב עולה באשם הוה אמינא עולה הוא דלא קרב דלא אקדישה לאיסיה קדושת עולה אלא קדושת אשם אבל אשם ליקרב דהא אקדישה לאיסיה לאשם קס"ל דמודי רבי אליעזר דאין קרב אשם: ל"א פשיטא ע"כ לא אמר ר' אליעזר דולד קרב אלא בספרים נקבה לעולה דאי לס"ד משום דאיכא שם עולה על אמו ואי משום דמחוסר עולה עולה אבל מפריש נקבה לאשם דליכא שם אשם על אמו ומחוסר אשם לא קרב אשם ולד [נמי] לא קדיש לקרב ולא איסתרין לסיסר ומודה ר' אליעזר: איסתרין. פר"א פטמא דר' אליעזר הוא דליקרב בנה ה) אשם [משום] ובאשם נמי ליקרב דקסבר כיון דאקדשה לאיסיה קדושת דמים דאשם היינו חובה ואשם לא קרב נקבה ולא קדשה אלא לדמים ומצו דקדיש קדושת דמים קדיש קדושת הגוף ונתחא ליה לולד דהא חזי דזכר הוא וליקרב לחבי איסתרין ומודי ר' אליעזר: ונימא הכי נמי. [מט דקדושת דמים קדיש קדיש קדושת הגוף וליקרב]: אם כן דאית ליה דאי סברא נמלא ר' אליעזר בספרים נקבה לאשם דבנה קרב אשם משום דלמקום כ'. כתני' ואם נגעה מחוסר זמן מיהו אם עבר והקדיש קדיש דינסין לו: [ומ"ש תוס' לדמי לשוחר לעולה: ר' שמעון אומר. כיון דהפרש נקבה שאינה קריבה הרי היא כבעל מום ותימכר אלמר בלא רעייה: [ואת אומרת. כיון דנקבה צריכה רעייה משום דאמרינן מנו כ"ש מפרש זכר לדמיו דחזי נטיפה להקרבה מנו דקדיש קדושה דמים קדיש קדושת הגוף]: מדרב יהודה אמר רב. ואמר רבא זאת אומרת. ש"מ הדר ביה רבא: דלא חזי לנטיפה. להקרבה לא נתחא לה קדושת הגוף. התיכסר שלא במום: ל"א כל דלא חזי להקרבה לאלתר לא קדיש קדושת הגוף והאי דאמר הבא לאלתר לאו דוקא קאמר דהא לא לאלתר [ולא] לאחר זמן לא חזי אלא אגב דקא בעי לסיסר אשם בן שתי שנים הביאו בן שנה ומחוסר זמן לאלתר לא חזי ולאחר זמן חזי קאמר הבא לאלתר: [אשם בן שנה. כגון אשם נזיר ואשם מצורע דבן שנה הוא דכתיב בהו כבש: והביאו בן שתי שנים. דכבר קרוי איל או לנדבה היינו בתחלת התקדש דחזה ראוי להקרבה ולכך המחוסר נמי איל: כל עצמו. היינו כל עיקר אינו קדוש דסבר כיון דלא חזי לנטיפה לאשם להקרבה לא נתחא ליה קדושה]: והא מחוסר זמן. דפחות מבן שמונת ימים ואמר ר' שמעון דקדיש קדושת הגוף בסס' ובחוס בפרק אחרון. דתנן השוחט אותו ואת בנו במחוסר זמן קדשים בחרע ר' שמעון אומר שני בלא תעשה דשחטם

ליכא שם אשם על אמו. דלא מליו אשם נקבה הילכך לא חל עליה שם אשם: **והשני נמי מוי לאקרבה.** וליקרב אשם: **קמ"ל.** דט